

Făuritori a unei nopți

Răzvan Poșchin

Nu ne cunoșteam decât noaptea
când cerul își varsă soarele în neființă
iar din neființă se ivește-n inima cerului
o lună ancestrală, adolescentă precum suntem noi
sub fruntea ei ne cunoșteam
ne sărutam și ne părea că suntem din altă lume
cunoscută doar de noi
o fi doar noaptea acea lume
necunoscută lumii de după coastă?
iar noi să fim făuritori a unei lumi cunoscută doar de noi?
pierduți sub mrejele exotice ale unei taine a nopții
ne scăldam în propriile priviri, iubindu-ne în șoapte
până la sfârșitul unei astfel de nopți
când o să ne plângem la picioare
că ziua va veni, iar noi nu ne vom mai cunoaște